

[Gert Petersen]

at det er nogle helt andre. Må jeg så lige have lov til at citere af publikationen:

»Det er derfor vanskeligt at vide, hvor stor en del af gruppen der er egentligt ledige.«

Nogle er det altså, men man kan ikke rigtig finde ud af det – statistikkerne, sociologerne – jeg ved ikke, hvem det er, der ikke kan finde ud af det.

Lidt senere står der:

»Det er endnu uklart, hvor mange af disse unge der efterspørger de uddannelses- og beskæftigelsesmæssige foranstaltninger, som er tilvejebragt for unge arbejdsløse.«

Der er altså nogle, der gør det. Derfor er tallet 60.000 under alle omstændigheder for lavt. Hvor højt vi skal gå, skal jeg ikke kunne afgøre, og det kan man heller ikke afgøre efter bogen. Det må ligge et sted mellem 60.000 og 100.000.

Jeg hørte med meget stor interesse på den diskussion, der var om skibsværftskrisen, som også vi i socialistisk folkeparti ser med stor alvor på. Jeg var lige ved at tro, at jeg nu skulle sige velkommen til handelsministeren.

Formanden:

Industriministeren!

Gert Petersen (SF):

Undskyld, industriministeren; det er jo skiftet i årenes løb, mens jeg har været herinde. Velkommen, hr. industriminister, i socialisternes rækker! For jeg fik jo at vide af industriministeren, at det var ejernes ansvar, de bæster, og at disse ejere måske ikke har passet deres arbejde ordentligt, og så skal vi ikke komme og hjælpe dem.

Det lød faktisk helt socialistisk. Jeg mener også, at ejerne har et hovedansvar for, hvordan det går. Når det går skidt, er det naturligvis, fordi ejerne forvalter deres ejendom dårligt. Men der er det kedelige ved det, at det ikke kun er ejerne, der skal undgælde, når det går skidt. Fra socialistisk side har vi netop gang på gang fremhævet, at det går ud over titusinder af arbejdere og funktionærer, hvis ejerne forvalter deres ejendomsret dårligt, og den logiske konklusion af industriministerens betragtninger er naturligvis, at når ejerne forvalter denne store del af erhvervslivet så dårligt, må samfundet overtage denne del af erhvervslivet; så må man nationalisere det. Men det får jeg alligevel ikke industrimi-

nisteren med til, og derfor synes jeg, at vi i fællesskab skulle interessere os for, hvordan vi kan hjælpe – nu vel, måske ikke ejerne, men så de titusinder af arbejdere og funktionærer, som er beskæftiget i denne erhvervsgræn. Hvordan undgår vi, at de skal sættes på gaden i en periode, hvor der i forvejen er en betydelig arbejdsløshed? Vi ved jo også, at den virksomhed set ud fra et nationaløkonomisk synspunkt er til gavn for betalingsbalancen. Hvordan undgår vi den forringelse, der ville følge, hvis værftsindustrien måtte lukke?

Derfor forstår jeg ikke ministerens holdning til problemet. Vi har været med til at ophæve en ualmindelig urimelig og asocial finansieringsform: leasingkontrakterne, og det står vi ved. Det var rigtigt at gøre det. Men det var fra vores side så sandelig under forudsætning af – også fra socialdemokratiets side, havde jeg indtryk af, og jeg tror egentlig også, det blev sagt fra regeringspartierne side – at man så skulle sætte noget andet og fornuftigere i stedet som finansieringsform.

Vi ser frem til, at den sag kommer op her, og vi ser også frem til et samarbejde med socialdemokratiet, som gør sig tilsvarende tanker om, at man må gribe ind. Vi håber, at det vil være muligt at overtale regeringspartierne til en anden holdning end den, vi har hørt nu.

Så vil jeg sige til statsministeren: når jeg kom ind på skattetrykket, var det såmænd ikke, fordi jeg var ved at græde over det høje skattetryk og alt det dér. I den henseende er der nok betydelig afstand mellem det, som er blevet sagt fra fremskridtspartiets side, og det, jeg har sagt. Men jeg ville gøre opmærksom på det lidt tragikomiske i, at vi nu igen under en borgerlig regering har oplevet en forøgelse af skattetrykket. Der var engang, da man fra borgerlig side sagde: pengene ligger bedst i borgernes lommer. Fra socialistisk side har vi altid ment, at en væsentlig del af pengene bør ligge i samfundets lommer. Jeg ved ikke, om de borgerlige er kommet på bedre tanker i mellemtiden, men så synes jeg, de skulle sige det åbent, for jeg har ikke hørt det blive sagt åbent.

Det væsentlige er, at det samlede skattetryk er steget under denne borgerlige regering, og det skulle så ses i sammenhæng med, at man har fået forbedret statsfinansierne.